

Men hvad så med ytringsfriheden, har nogen spurgt mig.

Svaret er, at ytringsfrihed er fint, så længe den ikke skader andre. Så enkelt kan det vel udtrykkes, når det gælder retten til at offentliggøre hjemmesider med anvisninger på, hvordan man begår selvmord.

I biograferne forbyder vi farlige film for børn under 8 år, men hvad er det hele værd, hvis de kan gå hjem til pc'en og læse, hvordan man f.eks. tager livet af sig selv. Og de kan gå hjem til pc'en og læse, at det i virkeligheden er i orden at lege med døden.

Hensigten med beslutningsforslaget er altså at beskytte svage mennesker, mennesker med depressive tanker, fra at gå samme vej, som flere danske teenagere har gjort inden for de seneste år med hjælp fra selvmordssider. Jeg kan blot henvise til det tragiske eksempel, der er omtalt i Ekstra Bladet i dag.

Men der er jo ingen danske hjemmesider, er der blevet sagt. Nej, ikke så vidt vi ved, men spørgsmålet er, om det ikke er et spørgsmål om tid, inden der også kommer danske hjemmesider. Hvorfor så ikke komme problemstillingen i forkøbet?

Vil et forbud så overhovedet kunne håndhæves, bliver der spurgt?

Vi har spurgt TDC, og vi har spurgt Rigspolitiet, og svaret er: Ja, der er noget at gøre. Selvfølgelig kan vi ikke komme hele det her uvæsen til livs, bare fordi vi laver et forbud i Danmark, men hvis der kommer et forbud, så bliver det muligt for f.eks. internetudbydere og for Rigspolitiet at gribe ind over for de pågældende hjemmesider.

Jamen er det ikke umuligt at stille noget op over for internettet, fordi det er globalt?

Vel er det svært, da uetiske hjemmesider har det med at dukke op i nye forklædninger. Men kampen mod børneporno har vist, at der trods alt er noget at gøre. Denne kamp har ført til et internationalt politisamarbejde. Det samme bør efter min opfattelse være gældende for anvisninger på selvmord.

Frankrig er i dag det eneste land, som har gjort det kriminelt at publicere selvmordsmetoder. Samme restriktive holdning bør vi have i Danmark. Det mener jeg som radikal politiker, men også som medlem af Landsforeningen for Efterladte efter Selvmord. Vi må nemlig gøre op med os selv, om vi rent faktisk er ligeglade med, at ubefæstede sjæle i mørke øjeblikke kan blive skubbet ud over afgrunden af disse hjemmesi-

der. Altså at det ganske enkelt bliver for nemt at tage beslutningen.

Når man i Frankrig kan være fremsynet og innovativ i lovgivning om selvmord, så kan vi selvfølgelig også herhjemme. Når først vi har fejlet for egen dør, kan vi tage Frankrig, Norge og de øvrige lande i hånden i en fælles kamp mod selvmordssiderne.

Jeg vil gerne sammen med Landsforeningen for Efterladte efter Selvmord og nogle af de førende danske selvmordsforskere herhjemme tage initiativ til et internationalt samarbejde på dette område. Men det ville selvfølgelig have en meget, meget større vægt, hvis det var regeringen, der tog teten f.eks. i forbindelse med konferencen i august. Derfor er jeg også utrolig glad for de bemærkninger, som justitsministeren er kommet med i dag. Jeg tager det som et udtryk for, at justitsministeren vel er bekymret for det juridiske aspekt i sagen og problemstillingen omkring en klar definition af, hvad det er, vi taler om, men at justitsministeren på den anden side er positiv over for tanken.

Kl. 18.10

Men er det så ikke bedre at forebygge selvmord end at udstede forbudet? Det spørgsmål har også været fremført i debatten. Men jeg synes bare, det lidt er noget vrøvl. Det er selvfølgelig ikke et enten-eller, og i øvrigt er det også forebyggende at fjerne disse sider. Men det er rigtigt, at et forbud skal følges op af forebyggende initiativer, og også på dette område vil Det Radikale Venstre gerne være med til at udarbejde en handlingsplan eventuelt med udgangspunkt i de resultater, vi får ud af den conference, som den socialdemokratiske ordfører har foreslået, og som jeg synes er en vældig god idé.

For selvfølgelig er det her ikke nok. Der er brug for en langt bredere indsats. Der er lavet en stor undersøgelse i Sønderjyllands Amt og i Fyns Amt om baggrunden for, at især så mange piger forsøger at tage deres eget liv. Det viser sig i begge undersøgelser, at det, disse piger først og fremmest slås med, er ensomhed. På trods af, at de har alt, hvad hjertet kan begære af materielle ting, og mange af dem såmænd også har gode familier, svarer de alle som en, at deres største problem er ensomhed, at de tilbringer for meget tid alene, bl.a. for meget tid alene sammen med deres computer.

Det skal der skrives ind over for. Det er ikke noget, Folketinget kan løse. Men vi kan bidrage til en forebyggelse ved at understøtte nogle af alle de mange gode initiativer, der allerede er i